

Seved Andersson

Seved Andersson har som tidigare meddelats avlidit 82 år gammal.

Han var född i Edsbyn. Efter studentexamen och fil mag-examen i Uppsala arbetade han som språklärare först på

Bar-Lock-Institutet och sedan på Frans Schartaus Handelsinstitut.

Hans närmaste anhöriga är hustrun Marie-Anne och döttrarna Pia och Karin med familjer.

Det var med stor smärta jag mottog budet om Seveds bortgång. Det känns svårt och oöverkomligt i flera avseenden och samtidigt alldeles obegripligt.

Seved var vännen man självklart tydde sig till när det knep. Han fanns alltid där i både med- och motgång. Glad och värman-

de till sinnet var han lätt och givande att umgås med.

Ett av hans största intressen var bandysporten, i vilken han i sin ungdom själv var mycket framgångsrik. Han spelade en framträdande roll i Uppsala läroverks lyckosamma bandylag, som vann tre Prinspokaler i början av 1950-talet. 1953 blev han uttagen till ungdomslandslaget i bandy.

Jag som hängiven bandysaikare, det vill säga supporter från Sandviken, och Seved, i ungdomen aktiv Edsbyns spelare, fick genast kontakt när vi på 1960-talet möttes på GH, Gästrike-Hälsinge nation i Uppsala.

Hans intresse för bandysporten och framför allt de duktiga Hälsingelagen hade egentligen inga gränser. Åtskilliga var de tillfällen vi gemensamt tillbringade på åskådarplats i vinterkyllan med välspelade bollar i de högre divisionerna. Det var högtidsstunder att stå i hans närhet och diskutera spelet vi hade framför oss på olika idrottsarenor.

På 1970-talet bildade Seved och jag tillsammans med flera andra intresserade Bandyassociationen med målsättningen att stödja bandyintresset.

Också på äldre dagar var hans intresse för bandy alldeles självklart och han drog sig ofta och gärna till minnes sin aktiva tid i kedjan som forward i sitt Hälsingelag Edsbyn, i vilket hans hjärta alltfört hörde hemma. Bara några veckor före hans bortgång hade vi ett givande samtal om bland annat detta.

På Torö utanför Nynäshamn, där familjen har sitt sommarställe, hade Seved och jag under en lång följd av år bordtennis-turneringar, väl protokollförda. Det jag minns mest av matcherna är Seveds djupa, smittande skratt.

Seved var kunnig, vänlig och trofast i ordets allra hjärtligaste bemärkelse. Det gör ont att umgås med tanken, att en av mina godaste vänner inte längre finns i tillvaron.

PER GUNNAR EVANDER